ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ 19
ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1938
ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 49

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Ἡ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου ἐξέτασις τῶν ἀναφερομένων ἑκάστοτε ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων πρέπει νὰ δίδῃ εὐκαιρίαν εἰς σοβαρὰν καὶ ἐξονυχιστικὴν συζήτησιν περὶ αὐτῶν, ἵνα ἐκ ταύτης ἐξευρίσκεται ἡ καλλιτέρα δυνατὴ λύσις των. Ἡ λύσις αὕτη, θὰ ὑπάρχῃ οὕτω ἡ ἐγγύησις, ὅτι θὰ ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς πλειονότητος τῶν συναδέλφων.

Οὕτω ἡ ριφθεῖσα ἰδέα παρὰ πλείστων συναδέλφων καὶ ὑπὸ τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, δεκτὴ κατ' ἀρχὴν γενομένη, περὶ συστάσεως ἐπικουρικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ σοβαρᾶς μελέτης καὶ συζητήσεως εἰς τὸ Συλλογικὸν δελτίον τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἵνα ἐκ τῆς διατυπώσεως τῶν διαφόρων ἀπόψεων δημιουργηθῇ ὀρθὴ συνείδησις καὶ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐξαχθῶσιν ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

Ὡς ἐπιμελητὴς τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου θεωρῶ ὑποχρέωσιν νὰ προσφέρω τὴν μικρὰν συμβολήν μου εἰς ἕνα προκῦψαν σοβαρώτατον ζήτημα καὶ νὰ διατυπώσω τὰς ἐπ' αὐτοῦ σκέψεις μου.

Εἶναι ἀνεπίδεκτον πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι τὰ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λειτουργοῦντα ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα (Συντάξεων, Αὐτασφαλείας καὶ Ὑγείας) εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερον λειτουργοῦντα σήμερον ἐν Ἑλλάδι. Ἡ οἰκονομικὴ εὐστάθειά των καὶ τὸ σχηματισθὲν ἀρκετὰ σημαντικὸν Ἐνεργητικὸν τῶν Ταμείων Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλείας, ὑπόσχονται εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἐφ' ὅσον οἱ ὑπάλληλοι ἤθελον κατορθώσει νὰ διανύσουν εὐδοκίμως, τὰ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ὁριζόμενα ἀνώτατα ὅρια ὑπηρεσίας ἐν τῇ Τραπέζῃ, εἶναι πλήρης.

Καίτοι ὅμως τὸ Ταμεῖον Συντάξεων ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του καὶ ἀντιμετωπίζει πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις του θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ὑποστηριχθῇ βασίμως ὅτι ἡ ἀποστολή του θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι εὐρυτέρα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς τὰ οἰκονομικῶς ἀσθενέστερα μέλη του καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν μεγαλειτέραν προστασίαν. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων παρουσιάζει πρὸς τὸ παρὸν δυσχερείας καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπίσης νὰ παρίδωμεν κεκτημένα δικαιώματα καὶ νὰ ζητήσωμεν ὑπαναχώρησιν τοῦ Ταμείου ἐκ τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεών του. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονοῦμεν ὅτι ἡ σύστασις ἑνὸς ἐπικουρικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου θὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν συναδέλφων.

Αἱ κρατοῦσαι ἄλλωστε σήμερον ἀντιλήψεις περὶ ἀνετωτέρας διαβιώσεως τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων καὶ τῆς παροχῆς εἰς αὐτοὺς πάσης δυνατῆς ἐνισχύσεως, χάρις εἰς τὴν ἐφαρμοζομένην ὑπὸ τοῦ Κράτους πολιτικήν, ἐπιβάλλουν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὴν σύστασιν ἐπικουρικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ἤδη λειτουργοῦντα θὰ ἐβοήθη τὰ μέλη του καὶ δὴ εἰς περιπτώσεις μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν τῶν ὑφισταμένων Ταμείων.

Οὕτω σκοπὸς τοῦ νέου ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι:

1ον) Ἡ παροχὴ συντάξεως εἰς τοὺς μετόχους, εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὴν πατρικὴν οἰκογένειάν των ἐφ' ὅσον αὕτη συνετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ μετόχου, ὡς στερουμένη ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν μέσων.

2ον) Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν πατρὸς τέκνων τῶν μελῶν τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐκπαιδευτικῆς αὐτῶν μορφώσεως καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τῇ μέσῃ ἐκπαιδεύσει.

3ον Ἡ ταροχὴ ἐπικουρικῆς περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη ἢ τὰς οἰκογενείας των εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς δὲν προβλέπεται τοιαύτη παρὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας ἢ ἡ παρεχομένη εἶναι ἀνεπαρκής. (Περίθαλψις προφυματικῶν, ἐπίδομα θηλάσεως εἰς ὑπάνδρους ὑπαλλήλους κλπ.)

Ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις θὰ παρέχεται σύνταξις, ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν ἀσφαλιζομένων προσώπων, εἶναι τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει μετὰ προσοχῆς νὰ ἐξετασθοῦν. Διότι εἶναι εὐνόητον ὅτι ἓν ἀσφαλιστικὸν Ταμεῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ καταβάλλῃ περισσότερα τῶν ὅσων εἰσπράττει. Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ μεγίστη προσοχὴ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅπως τὰ ποσὰ τὰ καταβλητέα εἰς τὸ Ταμεῖον παρὰ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς ὁρισθείσας παροχάς. Μόνον διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰσορροπίας ταύτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσλήψεως δύναται νὰ κατοχυρωθῇ ἡ οἰκονομικὴ σταθερότης· διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πᾶσα νέα πρόσληψις ὑπαλλήλου θὰ ἐπιφέρῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἄμεσον ἔλλειμμα. Ἕτερον πρόβλημα εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῶμεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν ηὐξημένων ὑποχρεώσεων ἔναντι τῶν ὑπαρχόντων μελῶν.

Πάντα, ὅμως, ταῦτα ὡς καὶ ἡ μελέτη ὅλων ἐκείνων τῶν συντελεστῶν, οἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ Ταμεῖον νὰ ἐπιτελέσῃ πλήρως τὸν προορισμόν του, πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας παρ' ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν, συσταθησομένης πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἐνδεικτικῶς δύναταί τις νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ πόροι τοῦ Ταμείου θὰ ἀπαρτίζωνται:

1) Ἐκ δικαιώματος ἐγγραφῆς καταβληθησομένου παρ' ἑκάστου μέλους. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 1500 δραχμῶν διὰ τοὺς Τμηματάρχας, 700 διὰ τοὺς Λογιστὰς καὶ 500 διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικόν. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς δώδεκα ἴσας μηνιαίας δόσεις.

2) Ἐκ τῆς μηνιαίας συνδρομῆς τῶν μελῶν ὁριζομένης εἰς δραχμὰς 100 διὰ τοὺς Τμηματάρχας, 50 διὰ τοὺς Λογιστὰς καὶ 30 διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικόν.

3) Ἐκ καταβολῆς τοῦ ἐγγάμου ἢ εἰς γάμον ἐρχομένου μετόχου, ἥτις θὰ εἶναι 3000 διὰ τοὺς Τμηματάρχας, 2000 διὰ τοὺς Λογιστὰς καὶ 1000 διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικόν. Καὶ αἱ καταβολαὶ αὗται δύνανται νὰ ἐξοφληθῶσι διὰ δώδεκα μηνιαίων δόσεων.

4) Ἐκ κληροδοσιῶν, δωρεῶν ὡς καὶ παντὸς εἴδους προσφορῶν.

5) Ἐκ προικοδοτήσεως ἐκ μέρους τῶν τριῶν Συλλόγων, Ὑπαλλήλων, τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ εἰσπρακτόρων καὶ κλητήρων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον νομίζομεν ὅτι ἡ σύμπτυξις τῶν τριῶν Συλλόγων εἰς ἕνα εἶναι ἐπιβεβλημένη.

6) Ἐκ προικοδοτήσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης καὶ

7) Ἐκ τῶν ἐτησίων προσόδων τῶν σχηματισθησομένων κεφαλαίων.

Τοῦ κυρίως σκοποῦ τοῦ Ταμείου ὄντος τῆς πληρωμῆς συντάξεως κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν, ἢ εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν μελῶν ἐν περιπτώσει θανάτου, καθίσταται φανερὸν ὅτι πολλὰ θὰ παρέλθωσιν ἔτη πρὶν ἢ κληθῇ τὸ Ταμεῖον νὰ βαστάσῃ τὸ μέγιστον βάρος τῶν ὑποχρεώσεών του. Οὕτω, λόγῳ τῶν σχετικῶς ἐλαφρῶν βαρῶν τῶν πρώτων ἐτῶν, εἶναι προφανές, ὅτι θὰ παρουσιάζεται κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη σημαντικὸν πλεόνασμα εἰσπράξεων ἔναντι τῶν ἐξόδων. Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητον νὰ μελετηθῇ ἐμπεριστατωμένως τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης μετ' ὀλίγα ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου. Εἰς τούτους πρέπει νὰ δοθῇ οὐχὶ ὁλόκληρος ἡ σύνταξις ἀλλὰ ποσοστὸν ταύτης.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ συσταθησομένου Ταμείου θὰ εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων πρέπει νὰ ἐξετάζεται ἰδιαιτέρως ἑκάστη περίπτωσις τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ ἀποθνήσκοντος πρὸ τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένου χρόνου ὡς μετόχου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ γίνεται παρακράτησις ἐκ τῆς συντάξεως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων θὰ ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ὁ μέτοχος εἰς τὸ Ταμεῖον ἐὰν δὲν ἀπεχώρει πρὸ τοῦ τασσομένου διὰ τοῦ Καταστατικοῦ κατωτάτου χρονικοῦ ὁρίου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως.

Φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω βάσεων θὰ ἠδύνατο νὰ εὐσταθήσῃ οἰκονομικῶς ὁ ὑπὸ μελέτην ὀργανισμός. Δὲν παραθέτομεν ἐνταῦθα ἀριθμοὺς ἵνα καταδείξωμεν μὲ τὴν μεγαλειτέραν δυνατὴν ἀκρίβειαν ὅτι οἱ πόροι τοῦ Ταμείου θὰ εἶναι ἀρκετοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατὸς ὁ ἀκριβὴς ὑπολογισμὸς καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἀσφαλῶν συμπερασμάτων. Οἱ ὑπολογισμοί μας ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος τῇ 31 Δ)βρίου 1936 προσωπικοῦ χωρὶς νὰ ἐξακριβώσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγάμων καὶ ἀγάμων ὑπαλλήλων, τὴν ἡλικίαν ἑνὸς ἑκάστου, ἵνα ἐκ τῆς μελέτης τῶν στοιχείων τούτων εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου. Καὶ ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν ὅμως τούτων εἴδομεν ὅτι τὰ συγκεντρωθησόμενα κεφάλαια θὰ εἶναι ἱκανὰ ὅπως δυνηθῇ τὸ Ταμεῖον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν του, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον βεβαίως προϋπόθεσιν τῶν ἠλαττωμένων παροχῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεώς του.

Διὰ τῶν ἐκτεθεισῶν ἀπόψεών μας δὲν λύεται, βεβαίως τὸ ὅλον ζήτημα, διότι ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν πρέπει νὰ συσταθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ Καταστατικοῦ, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας νὰ τεθοῦν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα πρὸς μελέτην, ἵνα δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον της.

15—10—1938

ΑΝΔΡ. Ζ.. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΣΠΙΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Εἰσήγησις τοῦ κ. ΚΩΝ. ΤΡΙΠΟΥ διὰ τὴν δημιουργηθησομένην Ὀργάνωσιν

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλω τόσον εἰς ὑμᾶς ὅσον καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου φύλλα τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου τῆς «Τραπεζιτικῆς» μηνὸς Ἀπριλίου καὶ Ἰουνίου ἐ ἔ. ἐν οἷς διατυποῦνται σκέψεις μου περὶ Ὀργανώσεως σκοπούσης τὴν δημιουργίαν μικρῶν σπιτιῶν δι' ἐκεῖνα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ΤΥΠΕΤ ἅτινα στεροῦνται ὑγιεινῆς στέγης, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ τούτων κρίσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐφημερίδος καὶ τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ὅπως μελετήσητε ταῦτα, ἵνα καταστῇ δυνατὴ λεπτομερεστέρα συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν μιᾷ τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΥΠΕΤ.

Τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἐπιστήσω ἰδιαιτέραν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου εἶνε τ' ἀκόλουθα.

1) Διὰ τὴν κατασκευὴν πέντε οἰκιῶν κατ' ἔτος ἀξίας ἑκάστης δρχ. 100,000 μὲ ἐπιτόκιον 2 ο)ο καὶ χρόνον ἐξοφλήσεως 18 ἔτη, ὑπολογίζω ὅτι ἀρκεῖ τοκοχρεωλύσιον, 500 περίπου δρχ. μηνιαίως, Ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ὁ ὑπάλληλος θὰ κατοικήσῃ συνεχῶς ἐπί τινα ἔτη ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ τὸ τοκοχρεωλύσιον τοῦτο ὡς ἐνοίκιον κρινόμενον εἶναι εὐμενὲς δι' αὐτόν, ἔστω καὶ ἂν πληρώνῃ ηὐξημένα ἔξοδα κινήσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑπάλληλος λόγῳ σταθεροποιήσεως τῆς ὑγείας, μὴ ἔχων ἀνάγκην πλέον τῆς κατοικίας ταύτης, θὰ ἐπεθύμει νὰ τὴν πωλήσῃ, ἡ Ὀργάνωσις θὰ μεσολαβῇ ὅπως ἄνευ ζημίας τούτου ἡ οἰκία του ἐπισκευαζομένη πωληθῇ εἰς ἄλλον ὑπάλληλον ἔχοντα ἀνάγκην τοιαύτης.

Ὡς εἰκὸς τὰ εἰσπραττόμενα τοκοχρεωλύσια θὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν ἄλλων οἰκιῶν. Ταῦτα αὐξανόμενα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος θὰ ἐπιτρέψουν μετὰ παρέλευσιν 13 περίπου ἐτῶν, νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ δημιουργία τοὐλάχιστον ἴσου ἀριθμοῦ οἰκιῶν κατ' ἔτος ἄνευ περαιτέρω εἰσπράξεως εἰσφορῶν ἀπὸ τὸ προσωπικόν. Σημειωτέον, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ Ὀργάνωσις θὰ δημιουργῇ μεγαλύτερον ἀριθμὸν οἰκιῶν.

3) Αἱ ἐν λόγῳ οἰκίαι ἀπαραιτήτως δέον ν' ἀνεγείρωνται εἰς ὑγιεινὰς τοποθεσίας, ἀσχέτως δὲ τοῦ ἂν ἡ ἀνοικοδόμησις θὰ γίνεται τῇ μερίμνῃ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἄλλως, δέον κατ' ἐμέ, ν' ἀσκῆται παρὰ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν οἰκιῶν. Ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπαλλήλου δὲν πρέπει ν' ἀποτελέσῃ κώλυμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιαύτης οἰκίας οὐδὲ πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ προτίμησις μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ ἐπαρχιῶν. Μόνον ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοιαύτην τοῦ ὑπαλλήλου θὰ πρέπῃ ν' ἀποτελέσῃ κριτήριον διὰ τὸν καθορισμὸν προτεραιότητος. Διὰ τοῦτο ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ ΤΥΠΕΤ μετὰ τῶν ἰατρῶν του εἶναι ἐνδεδειγμένον νὰ χειρισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Πάντως κατ' ἐμὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν 5 οἰκιῶν κατ' ἔτος ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύπτῃ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

Θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἐπεξηγηθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν ὅτι εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως δὲν θὰ παραχωρῶνται οἰκίαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσθενείας των, ἀφοῦ οὗτοι θὰ εὑρίσκωνται κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης εἰς Σανατόρια μερίμνῃ τοῦ ΤΥΠΕΤ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν των.

4) Ὡς γνωστὸν τὸ Ταμεῖον Ὑγείας ἐφαρμόζον προληπτικὴν πολιτικὴν διὰ τὴν φυματίωσιν δὲν ἠδυνήθη νὰ παρίδῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐλλείψεως ὑγιεινῆς στέγης, τόσον τῶν ἀναρρωσάντων φυματικῶν ὅσον καὶ ἐκείνων οἵτινες εἶχον ἀδενοπαθῆ τέκνα, ἐπιβαρύνεται δὲ καὶ σήμερον ἔτι μέ τινας δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως λόγῳ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐνδεδειγμένης προνοίας διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς ἐξασφάλισιν ὑγιεινῆς στέγης, διότι μόνον οὕτω εἶναι δυνατὸν νὰ προλάβῃ μείζονας ἐν μέλλοντι δαπάνας ἐξ ἐνδεχομένης ἀναζωπυρώσεως τῆς φυματιώσεως ἢ μετατροπῆς τῆς ἀδενοπαθείας εἰς φυματίωσιν, λόγῳ κακῆς ἐνδιαιτήσεως. Εἶναι πρόδηλον ὅτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προτάσεώς μου περὶ δημιουργίας τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν τὸ ΤΥΠΕΤ θὰ παύσῃ ἐπιβαρυνόμενον μὲ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δαπάνην.

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΖΩΟΦΙΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἡ ζωοφιλία στὸν τόπο μας δὲν ἀποτελεῖ πλέον μόδα. Δὲν ἐκδηλώνεται ὡς ἀνάγκη μερικῶν ἀποτυχημένων ἀνθρώπων, γνωστῶν ρατέδων τῶν παρασκηνίων, ποὺ ἔσπευδαν ἄλλοτε νὰ ὑποκριθοῦν ὅπως - ὅπως τὸν «ζωόφιλο» καὶ τὸν «πολιτισμένον ἐπιστήμονα» καὶ νὰ ἐπιδείξουν εὐκολώτερα καὶ κάπως ἐπίσημα τὸν ἀνόητο βερμπαλισμό τους καὶ τὸ ἐξαίρετο ρητορικόν τους ὕφος, ἔτσι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν μιὰ κάποια κοινωνικὴ ἐκτίμηση περισσόρο, τοὺς ὀλίγους ἐπαίνους τοῦ τύπου καὶ τὰ ἀπειροπληθεῖ σχόλια τῆς κοσμικῆς κυρίας ἢ δεσποινίδος τοῦ περιβάλλοντός των. Στὰ χρόνια μας ἡ ζωοφιλία ἔπαψε νὰ ἀποτελεῖ τὸν ἰδιάζοντα μοχλὸν τῆς νοσηρότητός των. Ἀπελευθέρωσε τοὺς ὤμους της κι' ἔκαμε μερικὰ τεράστια βήματα πρὸς τὰ ἐμπρός, βήματα κοινωνικά, βήματα πολιτισμοῦ. Πῆρε τὸν χαρακτῆρα μιᾶς διεθνοῦς σοβαρότητος καὶ ἐπιβεβλημένης προσοχῆς γιὰ τὴν δικαίωση τῆς ἀνόδου τοῦ πολιτισμοῦ μας. Κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει τὸ γεγονὸς πὼς ἡ μελέτη τῆς ζωοφιλίας ὑπῆρξε γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ σοφότερος γνώμονας τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς ὀρθῆς ἐξέλιξής της. Δὲν εἶναι παραδοξολογία νὰ ἐπιμένει κανεὶς στὴν ἀντίληψη πὼς ὁ ἄνθρωπος τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς ἄτεχνης ἐμπειρίας του τὰ ὀφείλει στὴ γνωριμία καὶ στὴ συναναστροφὴ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο τῶν ζώων. Αὐτὰ τοῦ ἐδίδαξαν τὰ πρῶτα του βήματα καὶ μ' αὐτὰ πρῶτα συνέζησε. Τὴν προϊστορία τούτη ὁ πολιτισμός μας δὲν ἐπεζήτησε νὰ τὴν διατηρήσει μόνο στὴν ἱστορική τους ἀναδρομή, ἀλλὰ τόλμησε νὰ τὴν ἀναμετρήσει καὶ νὰ τὴν ἀνασυνδέσει μὲ τὴ σημερινὴ πυρετώδη πορεία τῆς ζωῆς.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Πουλάκης, πρῶτος καὶ καλλίτερος συνεχιστής, παρέμεινε πιστὸς στὴν ἰδεολογία τῆς ζωοφιλίας του, ποὺ φανταζόμεθα ὅτι τὸ μεγάλο κοινὸ θὰ πρέπει νὰ τοῦ ὀφείλει πολλὰ γιὰ τὸ ἐνθουσιῶδες καὶ εἰλικρινές του ἐνδιαφέρον. Αὐτὸς πρῶτος διεκήρυξε τὴν ἀνάγκη μιᾶς στροφῆς τῆς ζωοφιλίας πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ὑπογραμμίζοντας ἔξοχα τὴν κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ σπουδαιότητα τῆς σχέσης αὐτῆς καὶ πρῶτος αὐτὸς διεπίστωσεν ἐμβριθῶς, τὴ συμβολὴ τῶν ζώων στὸν πολιτισμό μας. Εἶναι γνωστὸ πὼς χωρὶς τὴ μοιραία αὐτὴ συνδρομή των, ὁ πολιτισμός μας θὰ ἀργοῦσε νὰ ξεπεράσει τὶς πρῶτες του ἀναζητήσεις. Τὸ πρόβλημα τῆς ψυχικῆς διαβάθμισις τῶν ζώων, ἀποτελοῦσε πραγματικὰ μιὰ ἐπιδέξια ἐνορχήστρωση στοχασμοῦ καὶ φιλοσοφικῆς νιρβάνας. Κανεὶς ὡς τώρα—ἐξαιρουμένου τοῦ κ. Μυριβήλη—δὲν ἐπιδίωξε νὰ δώσει βάθος καὶ ἑρμηνείαστοχαστική, σὲ μιὰ τόσο πλούσια κι' ἐνδιαφέρουσα ζωὴ ποὺ κινεῖται καθημερινὰ γύρω μας καὶ ποὺ μᾶς ὀφείλει τόσην ὁμοιότητα, παρ' ὅλη τὴν σχετικὴ ἀνομοιογενειά της. Αὐτὰ τὰ «κατώτερα» πνευματικὰ ὄντα, τὰ τόσον ἀδίκως περιφρονημένα, ὁ ὑπέροχος ὁμιλητὴς κ. Πουλάκης κατόρθωνε νὰ τὰ πλησιάσει μ' ἕνα πρῖσμα κοινωνιολογικό, μὲ μιὰ σκοπιὰ σχεδὸν φιλοσοφική. Κι' αὐτὸ ἄλλωστε ἐπεδίωξεν ὁ ὁμιλητής, νὰ δώσει στὴ σοβαρὴ αὐτὴ διάλεξή του, ἔμβλημα φιλοσοφικὸ καὶ χαρακτῆρα ἐπιστημονικό. Καὶ νομίζω ὅτι μᾶς ἔδωσε πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅτι θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ περιμένει ἀπὸ τὶς πνευματικὲς ἱκανότητες τοῦ ποιητοῦ κ. Μιχαὴλ Πουλάκη.

ΘΑΛΗΣ ΡΗΤΟΡΙΔΗΣ

5) Διὰ τῆς δαπάνης ὅμως ταύτης ἐξυπηρετεῖται ἑκάστοτε ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων, μὴ ὑπερβαίνων τοὺς πέντε, ἐνῷ διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος, ὁ ἀριθμὸς οὗτος θ' αὐξάνηται ἐτησίως τοὐλάχιστον κατὰ πέντε καὶ συνεπῶς κατὰ τὰ τὸ τέλος τῆς δεκαετίας θὰ ἔχωμεν ἐξασφαλίσῃ ὑγιεινὴν στέγην τοὐλάχιστον εἰς πεντήκοντα οἰκογενείας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Φρονῶ ὅτι ἡ λεπτομέρεια αὕτη ἐνέχει σοβαρότητα ἀξίαν νὰ μελετηθῇ.

6) Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἀπὸ μελλοντικῆς ἀπόψεως ἔχει σημασίαν, εἶναι ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου συστήματος θὰ δημιουργηθῇ μία περιουσία ἠσφαλισμένη δι' ὑποθηκῶν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἄλλο ἔργον ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον ἤθελε ἐν καιρῷ κριθῇ σκόπιμον.

7) Φρονῶ ὅτι τὸ Ταμεῖον Ὑγείας εἶναι ἐνδεδειγμένον νὰ χειρισθῇ τὸ ζήτημα, ἀφοῦ τοῦτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ὑγείαν τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐὰν ὅμως παρ' ἐλπίδα τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ ἐγκρίνῃ σχετικὴν τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ΤΥΠΕΤ, τότε κατ' ἀνάγκην θὰ δημιουργήσωμεν ἴδιον Ὀργανισμόν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΤΥΠΕΤ λαμβάνον ὑπ' ὄψει τ' ἀνωτέρω καὶ τὰς ἐκδηλώσεις ἐγγράφους καὶ προφορικὰς τοῦ προσωπικοῦ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ υἱοθετήσῃ καὶ προαγάγῃ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ πάσης ἐνεργείας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον οἱ ὑπάλληλοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ ὑποστῶσι τὴν ἐκ δρχ 100 περίπου ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν, παρακαλῶ τὸ Δ.Σ.ὅπως ἐγκρίνῃ καὶ ἐκτυπωθῇ κατάλληλον ἔντυπον πρὸς ὑπογραφὴν παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνοδευθῇ τοῦτο δι' ἐπεξηγηματικῆς ἐγκυκλίου, καθόσον ἡ σύνταξις καὶ ἀποστολὴ ἐπιστολῶν παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν 3.000 ὑπαλλήλων πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας των, ὅπως ἐνεργηθῇ ἡ ἐν λόγῳ κράτησις, ἐν τῇ πράξει ἀποδεικνύεται πολὺ δυσχερής.

Κ. ΤΡΙΠΟΣ

ΕΝΝΕΖΙΚΟΝ
Ν. ΚΑΤΣΟΥΦΡΗΣ & Σ^ΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 - ΤΗΛΕΦ. 52.664

Πρὸς
Τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ὑπαλληλ. Προμηθευτικῆς Ἑνώσεως.

Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας ὅπως ἀποκτήσωμεν ὡς πελάτας μας τοὺς κ. κ. Ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς Κτηματικῆς καὶ εἰδικώτερον τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεώς σας καθωρίσαμεν πολὺ χαμηλὰς τιμὰς ραπτικῶν, παρέχοντες καὶ τὴν εὐχέρειαν πληρωμῆς αὐτῶν εἰς τρεῖς ἴσας μηνιαίας δόσεις.

1) Ραπτικὰ ἐνδυμασίας δρχ. 950,

2) Ραπτικὰ παλτῶν δρχ. 800.

Ἡ ἀρτία συγκρότησίς μας καὶ ἡ πολυετὴς πεῖρά μας ἐγγυῶνται τὴν πλήρη ἐξυπηρέτησιν πελατείας ἐκλεκτῆς ὡς τῆς Ἑνώσεώς σας.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ν. ΚΑΤΣΟΥΦΡΗΣ καὶ Σία

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Α'.) ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

* Γαλλικὸν λογοτεχνικὸν περιοδικὸν δημοσιεύει reportage ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, τὴν εὐτυχῆ καὶ ἄνευ λαϊκῆς ἀθλιότητος χώραν, ἡ ὁποία ἔχουσα 120 ἔτη νὰ κάμῃ πόλεμον, ἐπετέλεσε θαυμαστὰς προόδους εἰς τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον. Τὰ Μουσεῖα δὲν εἶναι ἀφιερωμένα μόνον εἰς τὴν ζωγραφικήν. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον δίδονται συναυλίαι τὰς ὁποίας τὸ κοινὸν παρακολουθεῖ καθήμενον εἰς τὰς μαρμαρίνους βαθμίδας τῆς κλίμακός του καὶ ὅπου ἀκούεται ἡ φωνὴ τῆς περιφήμου ἀοιδοῦ Kernstin Thorborg ἡ ὁποία μέχρι τοῦ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀνῆκε εἰς τὴν Κρατικὴν Ὄπεραν τῆς Βιέννης, καὶ ἄλλων διασήμων βιρτουόζων.

* Ὁ θάνατος τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Joseph Bédier, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας προσέφερεν ἀθορύβως πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὰ γαλλικὰ γράμματα, ἠκούσθη μὲ πραγματικὴν θλῖψιν ἀπὸ τὸν διανοούμενον κόσμον ὅλων τῶν Χωρῶν. Ὁ μεταστὰς διακρινόμενος διὰ τὸ θετικιστικὸν καὶ ρεαλιστικόν του πνεῦμα εἶχε διαδεχθῇ εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν τὸν μέγαν ρωμαντικὸν Ἐδμόνδον Ροστὰν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

* Ὁ Ἀλέξανδρος Κοῦπριν, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος ἀνηγγέλθη ἐκ Μόσχας, καὶ ὁ ὁποῖος κατέληξε συγγραφεὺς ἀφοῦ διετέλεσεν εἰς τὴν νεότητά του ἀλληλοδιαδόχως ψάλτης, ἐργάτης, θαλαμηπόλος, ἠθοποιὸς καὶ ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, ἀπετέλει τὸ τελευταῖον δεῖγμα τοῦ συντηρητικοῦ συγγραφέως τῆς προεπαναστατικῆς Ρωσσίας. Μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐξοικειωθῇ μὲ τὰ συστήματα τῶν σήμερον κρατούντων ἐν Ρωσσίᾳ ἀπέθανεν ἀγνοούμενος παρ' αὐτῶν.

* Ὁ νέος Γάλλος Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Anatole de Monzie εἶναι συγγραφεὺς γονιμώτατος, πνευματώδης καὶ ἐμψυχωτὴς τῆς Γαλλικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας.

* Αἱ λογοτεχνικαὶ κριτικαὶ μεγάλου Γαλλικοῦ περιοδικοῦ γράφονται ἐφεξῆς ἐν στενῇ συνεργασίᾳ τετραμελοῦς ἐπιτετελείου ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς μουσικοῦ, ἑνὸς ἠθοποιοῦ, ἑνὸς συγγραφέως καὶ ἑνὸς ζωγράφου, Τοιουτοτρόπως ἡ παρεχόμενη κρίσις εἰς τὸ κοινὸν καὶ πολυσύνθετος εἶνε καὶ ἀντικειμενικὴ καὶ ὁλοκληρώνει ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τὴν βάσανον ἑνὸς ἔργου προτοῦ ἀποφανθῇ περὶ αὐτοῦ.

* Τὸ διεθνὲς βιβλιογραφικὸν δελτίον τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Joseph Bédier : Histoire de la Litterature Française.

Francis Carco : A voix basse.

E. M. Remarque : Les Camarades.

V. Marguerite : Nocturnes.

C. Bertrand : Alger.

Charles Maurras : Heures immortelles.

R. A. Dior : La Franc-maçonnerie.

W. Lippmann : The good society.

Β'. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

* Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου ὁ κ. Μουσσολίνι ἐνεκαινίασε τὴν σπουδαιοτέραν ἀρχαιολογικὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος: Ἐνώπιον στρατιᾶς ξένων δημοσιογράφων καὶ ἀπείρου πλήθους παρεδόθη εἰς τὸν θαυμασμὸν τοῦ κοινοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Αὐγουσταίας δισχιλιετηρίδος, ὁ ἀναστηλωθεὶς «Βωμὸς τῆς Εἰρήνης» (Area Pacis), μνημεῖον ὑπέρλαμπρον τῆς ἀρχαίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Τὸ μνημεῖον τοῦτο, ἑλληνιστικῆς κατὰ μέγα μέρος τέχνης, ἀνεστηλώθη σχεδὸν εἰς τὸ ἀκέραιον εἰς θέσιν κειμένην μεταξὺ τοῦ Αὐγουσταίου καὶ τοῦ Τιβέρεως.

* Ἐξ ἄλλου, πλησίον τῶν Γαλλο-ρωμαϊκῶν θερμῶν τῶν Fontaines-Saleés τῆς Γαλλίας ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρον προϊστορικὸν κοιμητήριον ἡλικίας τριῶν χιλιάδων ἐτῶν μὲ ἄπειρα ὀρειχάλκινα εὑρήματα.

Γ'. ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

* Ἡ Ὀλλανδία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῆς ζωγραφικῆς. Κατ' αὐτὰς ἐγένετο εἰς τὸ Ἄμστερνταμ ἔκθεσις 250 γαλλικῶν πινάκων τοῦ 19ου αἰῶνος οἱ ὁποῖοι πρὸ ἔτους εἶχον ἐκτεθῆ καὶ εἰς Παρισίους. Τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκέπτου ἀποσποῦν εὐθὺς ἀμέσως: «Οἱ πειρασμοὶ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου» τοῦ Cézanne, «Ἡ δολοφονία τοῦ Μαρᾶ» τοῦ David, διάφορα πορτραῖτα τοῦ Delacroix καθὼς καὶ τὸ ἀριστούργημα «Ἡ Ἑλλὰς ἐκπνέουσα εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ Μεσολογγίου».

Δ'. ΘΕΑΤΡΟΝ

* Ὁ θίασος τῆς κ. Κατερίνας Ἀνδρεάδη ἐτερμάτισε τὰς παραστάσεις τῆς θερινῆς περιόδου μὲ τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανίδος συγγραφέως Clothers «Λόξες γυναικῶν». Πρόκειται περὶ ἐπιτυχεστάτης σατύρας ἠθῶν, ἀσχολουμένης μὲ τὴν ἀπασχόλησιν τῶν συγχρόνων γυναικῶν εἰς ἔργα ἀλλότρια τοῦ οἴκου των. Ὁ διάλογος τῆς προκειμένης ἠθογραφίας εἶναι πνευματωδέστατος καὶ εὐχάριστος καὶ ὁ «μῦθος» ἠθοπλαστικός. Οἱ ἠθοποιοὶ ἐν τῷ συνόλῳ, προεξαρχούσης τῆς πρωταγωνιστρίας, ἔπαιξαν περίφημα, ἰδίως εἰς τὴν α' πρᾶξιν, τὴν καλυτέραν τοῦ ἔργου.

* Σχεδὸν ταὐτοχρόνως ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ἀνεβίβασε τὴν νέαν «κωμωδίαν» τοῦ κ. Συνᾶδινοῦ γραμμένην εἰς τὸ κλασσικὸν «ἐμπορικὸν» μοτίβο τῶν τελευταίων κωμωδιῶν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων. Ἡ ἐκτύλιξις τῆς ὑποθέσεως τῆς τελευταίας ταύτης, ἐν πολλοῖς ὁμοιαζούσης μὲ τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανίδος συγγραφέως, περὶ οὗ ἀνωτέρω, κατέδειξε πόση διαφορὰ μεταξὺ «τέχνης» καὶ «Τέχνης».

* Ὁ κ. Δ. Ἰωαννόπουλος ἐκ τῶν συμπαθεστέρων νέων συγγραφέων ἔδωσεν εἰς τὸ θέατρον Ἀργυροπούλου τὴν νέαν κωμωδίαν του «Ἔρως...εἰς τὸ τετράγωνον». Πρόκειται περὶ φάρσας ἥτις ἔσχεν ἀρίστην ἐμπορικὴν ἐπιτυχίαν, ἀλλ' ἡ ὁποία ὡς ἔργον μὲ ἀξιώσεις ἔμεινεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἁπλῆς καλλιτεχνικῆς προσπαθείας. Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Ἰωαννόπουλος εἰς ἀρκετὰς σκηνὰς τοῦ ἔργου του ἔδωσε δείγματα καὶ τοῦ ἀξιολόγου ταλέντου του καὶ τῆς εὐγενικότητος τῶν αἰσθημάτων του τὰ ὁποῖα τὸν ἐβοήθησαν εἰς τὴν διαγραφὴν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ καθηγητοῦ Γουλῆ τὸν ὁποῖον ἀριστοτεχνικὰ διέπλασε ὁ μεγάλος μας κωμωδὸς κ. Β. Ἀργυρόπουλος.

Ε'. ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

* Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου τηλεγραφικὴν ἀξίωσιν αὐτῆς πρὸς τὴν «Paramount» νὰ ἄρῃ ἐκ τῆς παγκοσμίου κυκλοφορίας τὴν ταινίαν της «Ἀποχαιρετισμὸς τῶν ὅπλων» ἥτις μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν Gary Cooper πραγματεύεται σκηνὰς ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μετώπου κατὰ τὸν Μεγάλον Πόλεμον κατὰ τρόπον θίγοντα τὸ Ἰταλικὸν στράτευμα.

ΣΤ'. ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

* Ἀπὸ τὸ Παρισινὸν «Temps» (24-9-1938) μανθάνομεν ὅτι ἡ Ρωσσικὴ «Pravda» διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀθλιότητα τῆς σχολικῆς Γεωγραφίας ἡ ὁποία ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἡ Παλαιστίνη εἶναι Ἀγγλικὴ «ἀποικία»! καὶ ὅτι ἡ νῆσος Σακαλὶν ἀνήκει εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἐνῷ τὸ βόρειον μέρος της παρέμεινεν εἰς τὴν Ρωσσίαν.

* Κατὰ ξένας στατιστικὰς ἀνακοινώσεις ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὅστις ἦτο τῷ 1898: 44 ἔτη, εἶναι σήμερον 58. Τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀνθρώπου ηὐξήθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετίαν κατὰ 5 ἑκατοστά.

Δ^Ρ ΜΩΡΙΣ ΓΙΟΕΛ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
(ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΡΙΖΙΚΗ)
Συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Ταμείου Ὑγείας Ε.Τ.Ε.
Δέχεται 10–1 καὶ 4–6 Ἀκαδημίας 31, Τηλ. 27-894

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ
Γ. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 9β
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 26.978

Πρὸς
Τὰ Ἀξιότιμα Μέλη τῆς Ὑπαλληλικῆς Προμηθευτικῆς Ἑνώσεως.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς ἀνακοινώσωμεν ὅτι ἡ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΑΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 9β, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ Σᾶς ἐξυπηρετήσῃ χορηγεῖ ἔκπτωσιν 10ο)ο ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ 12ο)ο ἐπὶ τῶν κομματιαστῶν τῇ ἐπιδείξει τοῦ δελτίου ταὐτότητος.

Παρ' ἡμῖν ὑπάρχει ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ὅλων τῶν εἰδῶν, ΡΕΝΕΡ - ΠΑΛΤΩΝ - ΖΑΚΕΤΤΩΝ - ΜΠΕΛΕΡΙΝΩΝ κ.λ.π.

Ἀναλαμβάνομεν ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ, ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΒΑΦΑΣ ΑΛΕΠΟΥΔΩΝ καὶ παντὸς εἴδους ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ καὶ ἔχομεν διὰ ΠΑΛΤΑ ΖΑΚΕΤΤΕΣ κλπ.εἰδικὸν ΤΕΧΝΙΤΗΝ

Μετὰ τιμῆς
Α. Γ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ